

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1992-1993 (*)

23 JUNI 1993

WETSONTWERP

**houdende sociale en
diverse bepalingen
(artikelen 48 tot 59)**

VERSLAG

**NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE (1)**

**UITGEBRACHT DOOR
DE HEER LANDUYT**

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft dit wetsontwerp besproken tijdens de vergaderingen van 15 en 16 juni 1993.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Ylief.

A. — Vaste leden :

C.V.P. HH. De Clerck, Desmet,
Mevr. Merckx-Van Goey,
HH. Vandeuren, Van
Parys.
P.S. HH. Mayeur, Minet, Mou-
reaux, Ylief.
V.L.D. HH. Berben, Dewael, Ver-
wilghen.
S.P. HH. Landuyt, Swennen,
Vande Lanotte.
P.R.L. H. Duquesne, Mevr. Sten-
gers.
P.S.C. H. Beaufays, Mevr. de T'Ser-
claes.
Ecolo/
Agalev
VI. Mevr. Dillen.
Blok
V.U. H. Van Vaerenbergh.

B. — Plaatsvervangers :

H. Breyne, Mevr. Leysen, H. Van-
dendriessche, N., N., N.
Mevr. Burgeon (C.), HH. Canon,
Eerdeken, Poty, Walry.
HH. Chevalier, Coveliers, Kem-
pinaire, Platteau.
HH. De Mol, Logist, Peeters (J.),
Van der Sande.
HH. De Decker, Reynders, Simonet.
Mevr. Corbisier-Hagon, HH. Hol-
logne, Poncelet.
Mevr. Aelvoet, HH. Brisart, Dallons.
HH. Annemans, Van Overmeire.
HH. Lauwers, Olaerts.

Zie :

- 1040 - 92 / 93 :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 tot 4 : Amendementen.
- N° 5 en 6 : Verslagen.

Zie ook :

- N° 13 : Tekst aangenomen door de Commissies.

(*) Tweede zitting van de 48e zittingsperiode.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1992-1993 (*)

23 JUIN 1993

PROJET DE LOI

**portant des dispositions
sociales et diverses
(articles 48 à 59)**

RAPPORT

**FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE (1)**

**PAR
M. LANDUYT**

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné ce projet de loi au cours de ses réunions des 15 et 16 juin 1993.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Ylief.

A. — Titulaires :

C.V.P. MM. De Clerck, Desmet,
Mme Merckx-Van Goey,
MM. Vandeuren, Van
Parys.
P.S. MM. Mayeur, Minet, Mou-
reaux, Ylief.
V.L.D. MM. Berben, Dewael, Ver-
wilghen.
S.P. MM. Landuyt, Swennen,
Vande Lanotte.
P.R.L. M. Duquesne, Mme Sten-
gers.
P.S.C. M. Beaufays, Mme de T'Ser-
claes.
Ecolo/
Agalev
VI. M. Simons, Mme Vogels.
Blok
V.U. M. Van Vaerenbergh.

B. — Suppléants :

H. Breyne, Mme Leysen, M. Van-
dendriessche, N., N., N.
Mme Burgeon (C.), MM. Canon,
Eerdeken, Poty, Walry.
MM. Chevalier, Coveliers, Kem-
pinaire, Platteau.
MM. De Mol, Logist, Peeters (J.),
Van der Sande.
MM. De Decker, Reynders, Simonet.
Mme Corbisier-Hagon, MM. Hol-
logne, Poncelet.
Mme Aelvoet, MM. Brisart, Dallons.
MM. Annemans, Van Overmeire.
MM. Lauwers, Olaerts.

Voir :

- 1040 - 92 / 93 :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 à 4 : Amendements.
- N° 5 et 6 : Rapports.

Voir aussi :

- N° 13 : Texte adopté par les Commissions.

(*) Deuxième session de la 48e législature.

I. — INLEIDING VAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE

De bepalingen die aan de Commissie voor de Justitie worden voorgelegd betreffen :

1. *Het statuut van de bedienaars van de eredienst*

Tijdens de begrotingsbesprekingen van augustus 1991 besliste de regering dat de bezoldiging van de bedienaars van de eredienst geleidelijk zou worden verhoogd tot het niveau van opsteller in een ministerie (wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen — *Belgisch Staatsblad* van 30 juni 1992).

Voorgesteld werd dat die verhoging in fasen zou worden doorgevoerd.

Een eerste verhoging werd toegekend in de wet van 11 januari 1993 (*Belgisch Staatsblad* van 9 maart 1993) betreffende de wedden van titularisme van sommige openbare ambten en van de bedienaars van erediensten.

In de artikelen 48 tot 53 van onderhavig ontwerp wordt de tweede verhoging toegekend. De gelijkschaking zal dus vanaf 1 november 1993 gerealiseerd zijn.

2. *De wet van 26 juni 1990 op de bescherming van de persoon van de geesteszieke*

Om de territoriale bevoegdheid van de vrederechter te bepalen, werden in de hogergenoemde wet verschillende criteria weerhouden. De voorkeur wordt daarbij gegeven aan de vrederechter van het kanton waar de zieke verblijft. Zulks heeft uiteraard tot gevolg dat een kanton waar een psychiatrische instelling gevestigd is een supplementair aantal zaken te verwerken krijgt.

In de praktijk heeft deze bepaling tot tegenstrijdige rechtspraak geleid. Sommige vrederechters wierpen op dat het begrip verblijfplaats een zekere standvastigheid en een keuze van de betrokkene veronderstelde.

De minister blijft echter de voorkeur geven aan de rechter van de plaats van de instelling waar de zieke zich bevindt. Op deze manier worden zowel de specialisatie van de vrederechter en de vereiste van een constante verhouding tussen de zieke en zijn rechter gewaarborgd.

De artikelen 54 tot 56 van de sociale programmatwet beogen een wetswijziging in die zin. Indien deze wetswijziging tot gevolg zou hebben dat het werkvolume van sommige vrederechters aanzienlijk toeneemt, dan kan in dat kanton een toegevoegd vrederechter worden benoemd.

De Koninklijke vrederechtersbond werd over deze regeling geraadpleegd en heeft zijn instemming betuigd.

I. — EXPOSE INTRODUCTIF DU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE

Les dispositions soumises à la Commission de la Justice concernent les domaines suivants :

1. *Statut des ministres du culte*

Au cours des discussions budgétaires d'août 1991, le gouvernement a décidé que le traitement des ministres du culte serait augmenté afin d'arriver au niveau de rédacteur dans un ministère (loi du 26 juin 1992 portant des dispositions sociales et diverses, *Moniteur belge* du 30 juin 1992).

Il avait été proposé que cette augmentation soit accordée par phases successives.

Une première augmentation a été accordée par la loi du 11 janvier 1993 (*Moniteur belge* du 9 mars 1993) relative aux traitements des titulaires de certaines fonctions publiques et des ministres du culte.

Les articles 48 à 53 du projet à l'examen concernent l'octroi de la deuxième augmentation. L'assimilation sera donc réalisée à partir du 1er novembre 1993.

2. *La loi du 26 juin 1990 sur la protection de la personne des malades mentaux*

Plusieurs critères ont été retenus dans la loi précitée pour déterminer la compétence territoriale des juges de paix. La préférence est donnée à cet égard au juge de paix du canton où réside le malade, ce qui a évidemment pour conséquence que les cantons dans lesquels est établie une institution psychiatrique sont confrontés à un surcroît de travail.

Dans la pratique, cette disposition a suscité une jurisprudence contradictoire. Certains juges de paix objectèrent que la notion de résidence supposait une certaine stabilité ainsi qu'un choix de l'intéressé.

Le ministre persiste également à privilégier le juge du lieu de l'établissement où le malade se trouve. De cette manière, la spécialisation du juge de paix et l'exigence d'une relation continue entre le malade et son juge sera assurée.

Les articles 54 à 56 du projet de loi à l'examen visent à modifier la loi en ce sens. Si cette modification devait augmenter considérablement le volume de travail de certains juges de paix, un juge de paix de complément pourrait être nommé dans leur canton.

L'Union royale des juges de paix a été consultée et a marqué son accord.

3. Wijzigingen aan het Gerechtelijk Wetboek

Het voorliggende wetsontwerp stelt de invoeging voor van een artikel 327bis in het Gerechtelijk Wetboek. Het betreft een detachering van magistraten van een parket-generaal bij het ministerie van Justitie. Artikel 327 van het Gerechtelijk Wetboek voorzagt reeds de mogelijkheid om aan magistraten van het parket van de procureur des Konings of van de arbeidsauditeur een opdracht te geven bij een ministerieel departement. Dergelijke opdrachten worden nu ook mogelijk voor magistraten van een parket bij een gerecht van hoger beroep (hof van beroep, arbeidshof, militair gerechtshof of zelfs Hof van Cassatie).

Artikel 327bis zou ondermeer kunnen toegepast worden voor de aanwijzing van een magistraat in een leidende functie bij de Staatsveiligheid of bij de Dienst strafrechtelijk beleid van het ministerie van Justitie.

Een tweede wijziging aan het Gerechtelijk Wetboek die aan de commissie wordt voorgelegd betreft de weddeanciënniteit van de magistraten. Voor de berekening van die anciënniteit zullen voortaan de jaren balie, die aan de benoeming van de magistraat vooraf zijn gegaan integraal verrekend worden, vanaf de inschrijving op het tableau (die zich over het algemeen situeert tussen het derde en het vierde jaar na de inschrijving als stagiair).

Het gaat hier om de uitvoering van een beslissing die in 1991 werd genomen en die geleidelijk (in twee maal) werd doorgevoerd.

II. — BESPREKING EN STEMMINGEN

1. Statuut van de bedienaars van de eredienst

De voorzitter verwijst naar het verslag van de bespreking van de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen (Stuk n° 480/6 - 90/91). In zijn inleiding heeft de minister toen verklaard dat de aan de vrijzinnigheid toegekende bedragen in dezelfde mate zouden verhoogd worden als de wedden van de bedienaars van de eredienst.

De minister herinnert eraan dat de vorige regeringen een inhaalbeweging voor de vrijzinnigen hadden vooropgesteld.

Bij de jaarlijkse verhoging van 10 % die met dat doel wordt toegekend moet bovendien de verhoudingsgewijze aanpassing worden gevoegd ingevolge de verhoging van de wedden van de bedienaars van de eredienst.

De wetgeving die in deze wet wordt toegekend zal ingaan op 1 november 1993. De begroting 1993 moet dus *pro rata temporis* worden aangepast.

De voorzitter vraagt om over een tabel te kunnen beschikken waarin de budgettaire evolutie van de toegekende bedragen wordt weergegeven.

De minister antwoordt dat de begroting 1992 een bedrag van 81 miljoen frank voorzagt voor de vrijzin-

3. Modifications au Code judiciaire

Le projet de loi à l'examen vise à insérer dans le Code judiciaire un article 327bis concernant le détachement de magistrats d'un parquet général auprès du ministère de la Justice. L'article 327 du Code judiciaire prévoit déjà la possibilité de déléguer dans un département ministériel des magistrats d'un parquet du procureur du Roi ou de l'auditeur du travail. Les délégations de ce type seront désormais également possibles pour des magistrats d'un parquet auprès d'une juridiction d'appel. (cour d'appel, cour du travail, cour militaire et même la Cour de cassation).

L'article 327bis pourrait notamment être appliqué pour la désignation d'un magistrat à une fonction dirigeante au sein de la Sûreté de l'Etat ou du Service de politique criminelle du ministère de la Justice.

Une deuxième proposition de modification du Code judiciaire soumise à la commission concerne l'ancienneté pécuniaire des magistrats. Pour le calcul de celle-ci, les années de barreau précédant la nomination du magistrat seront désormais intégralement valorisées à partir de l'inscription au tableau (qui se situe généralement entre la troisième et la quatrième année après l'inscription comme stagiaire).

Il s'agit, en l'occurrence, de l'exécution d'une décision prise en 1991 et dont la mise en œuvre s'opère graduellement (en deux phases).

II. — DISCUSSION ET VOTES

1. Statut des ministres des cultes

Le président renvoie au rapport relatif à l'examen de la loi du 26 juin 1992 portant des dispositions sociales et diverses (Doc. n° 480/6 - 90/91). Dans son exposé introductif, le ministre a déclaré à l'époque, que les montants accordés à la laïcité seraient augmentés parallèlement aux traitements des ministres du culte.

Le ministre rappelle que les gouvernements précédents ont prévu un mouvement de rattrapage pour la laïcité.

A l'augmentation annuelle de 10 % accordée à cette fin, il y a lieu d'ajouter l'adaptation proportionnelle consécutive à l'augmentation des traitements des ministres des cultes.

L'augmentation prévue par la loi en projet sera accordée à partir du 1er novembre 1993. Il y a donc lieu d'ajuster le budget 1993 *pro rata temporis*.

Le président demande à pouvoir disposer d'un tableau faisant apparaître l'évolution budgétaire des montants octroyés.

Le ministre précise qu'un montant de 81 millions de francs était prévu pour la laïcité dans le budget

nigheid, terwijl op de begroting voor 1993, een bedrag van 95,6 miljoen frank ingeschreven staat. Dat is een stijging met 18 %. Het engagement van een verhoging met 10 % wordt dus ruim overschreden.

De voorzitter vraagt of op alle opmerkingen van de Raad van State werd ingegaan.

De minister antwoordt dat de Raad van State nauwgezet werd gevolgd, op enkele details na.

2. Wet van 26 juni 1990 op de bescherming van de geesteszieke

Een lid meent dat de voorgestelde wetswijziging een personeelsprobleem kan doen ontstaan in de kantons waar psychiatrische instellingen gevestigd zijn.

De minister antwoordt dat waar nodig een toegevoegd vrederechter zal benoemd worden. De begroting 1994 voorziet kredieten voor 5 toegevoegde vrederechters, 5 griffiers en 5 bedienden.

De voorzitter vraagt op grond van welke criteria een bepaald kanton al dan niet op een toegevoegd vrederechter zal kunnen aanspraak maken.

De minister antwoordt dat die beslissing zal gesteund worden op die dossiers die door de betrokken vrederechter en door de diensten van het ministerie van Justitie zullen worden voorgelegd in samenspraak met de Koninklijke vrederechtersbond.

De grootte en het aantal plaatsingen in een bepaalde psychiatrische instelling zijn uiteraard belangrijke criteria.

Tevens zal worden rekening gehouden met het reeds bestaande werkvolume in dat kanton.

De Voorzitter vraagt of de psychiatrische inrichtingen van Lierneux en Henri-Chapelle (kantons Stavelot en Aubel van het arrondissement Verviers) als belangrijke inrichtingen zouden kunnen beschouwd worden.

De minister antwoordt bevestigend.

3. Wijzigingen aan het Gerechtelijk Wetboek

Een lid vraagt welke de statutaire toestand zal zijn van de in overtal benoemde magistraten als de gedetacheerde magistraat opnieuw in zijn dienst wordt opgenomen.

De minister antwoordt dat de overtallige benoeming blijft bestaan.

Het lid wenst te vernemen of de minister deze wetswijziging voorstelt met het oog op de benoeming van bepaalde kandidaten in de diensten die door hem in zijn inleiding werden vernoemd. Het lid vraagt ook of een detachering naar een ander departement dan Justitie mogelijk is.

De minister antwoordt op beide vragen ontkennend.

Het was enkel de bedoeling om voor de opdrachten in zijn departement over een zo ruim mogelijke keuze te kunnen beschikken. Het is niettemin voor de hand liggend dat de leiding van de Dienst strafrechtelijk

1992, et que ce montant s'élève à 95,6 millions de francs dans le budget 1993, ce qui représente une augmentation de 18 %. L'engagement d'octroyer une augmentation de 10 % est donc largement dépassé.

Le président demande s'il a été tenu compte de toutes les observations du Conseil d'Etat.

Le ministre répond que ces observations ont été scrupuleusement prises en compte à quelques détails près.

2. Loi du 26 juin 1990 sur la protection de la personne des malades mentaux

Un membre estime que la modification proposée peut poser un problème de personnel dans les cantons où sont établies des institutions psychiatriques.

Le ministre répond qu'un juge de paix de complément sera, au besoin, nommé. Le budget 1994 prévoit des crédits pour 5 juges de paix de complément, 5 greffiers et 5 employés.

Le président demande en fonction de quels critères un canton pourra solliciter la nomination d'un juge de paix de complément.

Le ministre répond que la décision de nommer un juge de paix de complément sera prise sur la base des dossiers soumis par le juge de paix concerné et par les services du ministère de la Justice en collaboration avec l'Union royale des juges de paix.

La taille de l'institution psychiatrique et le nombre de placements constituent évidemment des critères importants.

On tiendra également compte du volume de travail actuel dans ce canton.

Le Président demande si les établissements psychiatriques de Lierneux et de Henri-Chapelle (cantons de Stavelot et d'Aubel de l'arrondissement de Verviers) pourraient être considérés comme des établissements importants.

Le ministre répond par l'affirmative.

3. Modifications au Code judiciaire

Un membre demande quelle sera la situation statutaire du magistrat nommé en surnombre lorsque le magistrat détaché reprendra ses anciennes fonctions.

Le ministre répond que la nomination en surnombre sera maintenue.

Le membre demande au ministre s'il propose cette modification du Code en vue de nommer certains candidats dans les services qu'il a cités dans son exposé introductif. Le membre demande également si les magistrats peuvent être détachés dans un département autre que celui de la Justice.

Le ministre répond par la négative à ces deux questions.

Il précise que son objectif est uniquement de garantir un choix aussi large que possible pour les missions auprès de son département. Il est néanmoins tout à fait logique que la direction du Service

beleid die zeer hecht zal moeten samenwerken met het College van procureurs-generaal, aan een magistraat van een parket-generaal wordt toevertrouwd.

4. Artikelen 59bis, 59ter en 59quater (nieuw)

Uw rapporteur c.s. stelt de amendementen n°s 7, 11 en 12 voor (Stuk n° 1040/3) die een wijziging beogen met betrekking tot sommige bijzondere verjaringen voorzien in de artikelen 2271 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

De amendementen betreffen inzonderheid artikel 2272, eerste lid van het Burgerlijk Wetboek waarin wordt bepaald dat rechtsvorderingen van geneesheren na verloop van 1 jaar verjaren.

Die termijn is gesteund op het vermoeden van betaling.

Het Hof van Cassatie besliste echter in een recent arrest van 21 januari 1993, dat voor doktersrekeningen die door het ziekenhuis worden geïnd de gemeenschappelijke verjaringstermijn van 30 jaar van toepassing is.

Een patiënt kan bij de mutualiteit echter geen terugbetaling krijgen van deze oude ziekenhuisrekeningen.

Voor de ziekte- en invaliditeitsverzekering (artikel 106 van de wet van 9 augustus 1963) geldt immers een verjaringstermijn van 2 jaar voor wat de terugbetaling van de ziekenhuiskamer en de honoraria van de verzorgingsverstrekkers betreft.

Daarom beogen de voorgestelde amendementen de verjaringstermijn van de rechtsvorderingen van verzorgingsverstrekkers op 2 jaar te brengen, vanaf het einde van de maand waarin ze zijn verstrekt.

Diezelfde regeling zou gelden voor geneeskundige verstrekkingen, diensten, goederen en bijkomende kosten welke door de verplegings- en verzorgingsinstelling of door derden werden geleverd of gefactureerd.

De amendementen n°s 7 en 11 wijzigen de betreffende bepalingen van het Burgerlijk Wetboek.

Voor de volledigheid stelt uw rapporteur ook amendement n° 12 voor dat dezelfde verjaringstermijn invoert voor rechtsvorderingen met betrekking tot ziekenvervoer (artikel 9 van de wet van 25 augustus 1892) die momenteel na 1 jaar verjaren.

Die eenvormigheid in de termijnen bevordert de rechtszekerheid.

De minister is niet principieel gekant tegen de voorgestelde amendementen. Hij betwijfelt echter dat het opgeworpen probleem door een wijziging van het Burgerlijk Wetboek kan worden opgelost.

Deze kwestie betreft immers allereerst de weigering van terugbetaling door het ziekenfonds dat op zijn beurt aan een verjaringstermijn is gebonden.

De minister stelt voor het debat over dit probleem uit te stellen totdat de standpunten van de betrokken sectoren gekend zijn.

de politique criminelle, qui devra collaborer très étroitement avec le collège des procureurs généraux, soit confiée à un magistrat d'un parquet général.

4. Articles 59bis, 59ter et 59quater (nouveaux)

Votre rapporteur et consorts présentent des amendements n°s 7, 11 et 12 (Doc. n° 1040/3) visant à modifier certains délais de prescription particuliers prévue par les articles 2271 et suivants du Code civil.

Ces amendements concernent en particulier l'article 2272, premier alinéa, du Code civil, qui prévoit que les actions des médecins se prescrivent par un an.

Ce délai est fondé sur la présomption de paiement.

Or, la Cour de cassation a estimé, dans un arrêt récent du 21 janvier 1993, que le délai de prescription applicable pour les honoraires médicaux perçus par l'hôpital était le délai de 30 ans prévu par le droit commun.

Le patient ne peut toutefois pas obtenir le remboursement de ces anciennes factures d'hôpitaux auprès de sa mutualité.

En matière d'assurance maladie-invalidité (article 106 de la loi du 9 août 1963) un délai de prescription de 2 ans est en effet applicable pour le remboursement du prix de la chambre et des honoraires des prestataires de soins.

C'est la raison pour laquelle les amendements présentés tendent à porter le délai de prescription de l'action des prestataires de soins à 2 ans à compter de la fin du mois au cours duquel les soins ont été dispensés.

Il en irait de même en ce qui concerne les prestations, services et biens médicaux et les frais supplémentaires qui ont été fournis ou facturés par l'établissement de soins ou par des tiers.

Les amendements n°s 7 et 11 modifient les dispositions en question du Code civil.

Dans un souci d'exhaustivité, votre rapporteur présente aussi un amendement (n° 12) qui instaure le même délai de prescription pour les actions relatives au transport des malades (article 9 de la loi du 25 août 1892), qui se prescrivent actuellement par un an.

L'uniformité des délais permet en effet d'accroître la sécurité juridique.

Le ministre n'est, en principe, pas hostile aux amendements présentés. Il doute cependant que le problème soulevé puisse être résolu en modifiant le Code civil.

Cette question concerne en effet en premier lieu le refus de remboursement par la mutualité, qui est à son tour tenue par un délai de prescription.

Le ministre propose de réexaminer ce problème lorsque l'avis des secteurs concernés sera connu.

Alle aspecten van de voorgestelde wetswijziging zouden eerst grondig onderzocht moeten worden.

In de praktijk blijkt dat de meeste ziekenhuizen hun facturen vrij snel aan de patiënten voorleggen. Deze laatste kan zich tot de mutualiteit wenden om terugbetaling te bekomen, zelfs al heeft hij nog niet betaald.

Het lijkt niet aangewezen om naar aanleiding van het door *de rapporteur* uiteengezette probleem, op ondoordachte wijze sommige fundamentele regels van het Burgerlijk Wetboek te wijzigen.

Artikel 2272 van het Burgerlijk Wetboek is een zeer algemeen artikel. Door het wegvallen van het eerste lid wordt de draagwijdte ervan sterk beperkt.

Het artikel steunt op een vermoeden van betaling omdat de rechtsonderhorige niet geacht wordt om de betalingsbewijzen te bewaren van de betreffende prestaties, die soms in moeilijke omstandigheden plaatshebben.

Het bewijs in rechte wordt vaak door de eed geleverd (artikel 2275 van het Burgerlijk Wetboek).

Sommige leden treden de minister bij.

Een lid vraagt of het probleem wel reëel is aangezien ziekenhuisrekeningen eerst door de derde-betaler worden vereffend.

Uw rapporteur antwoordt dat sommige ziekenhuizen blijkbaar een slecht werkende administratie hebben. Als de verjaringstermijn voor de mutualiteit verstreken is, leggen ze hun rekeningen rechtstreeks aan de patiënt voor. Aan de minister antwoordt de rapporteur dat zijn amendement niet meer uitgaat van een vermoeden van betaling. Het voorgestelde artikel wordt op een andere plaats in het Burgerlijk Wetboek ingevoegd na de vijfjarige verjaringstermijnen. Hij zou er echter geen bezwaar tegen hebben om de korte verjaringstermijn voor geneesheren en heilkundigen te behouden (artikel 2272 van het Burgerlijk Wetboek, eerste lid).

In dat geval zouden voor doktersrekeningen twee termijnen gelden naargelang ze al dan niet in een ziekenhuisrekening geïntegreerd zijn.

Uw rapporteur onderstreept dat zijn amendement enkel een gelijkschakeling nastreeft van de geldende verjaringstermijnen.

Teneinde de verhouding verzorgingsverstrekker-patiënt zoveel mogelijk te enten op de verhouding verzorgingsverstrekker-VI-patiënt, wordt de verjaringstermijn van 2 jaar van de ZIV veralgemeend.

De rapporteur besluit dat hij voor dit amendement reeds te rade is gegaan bij de betrokken sector. Een bijkomende raadpleging lijkt dus overbodig.

*
* *

Stemmingen

De artikelen 48 tot 59 worden aangenomen met 10 tegen 1 stem en één onthouding.

Il conviendrait d'examiner d'abord en profondeur tous les aspects liés à la modification légale proposée.

Dans la pratique, on constate que la plupart des hôpitaux adressent assez rapidement leurs factures aux patients. Ceux-ci peuvent en réclamer le remboursement à la mutualité, même s'ils ne les ont pas encore acquittées.

Il paraît inopportun de vouloir résoudre le problème exposé par *le rapporteur* en modifiant inconsidérément certaines règles fondamentales du Code civil.

L'article 2272 du Code civil a une portée très générale et cette dernière est fortement limitée par la suppression du premier alinéa.

Cet article repose sur la notion de présomption de paiement, parce que l'intéressé n'est pas censé conserver les preuves du paiement des prestations concernées, celles-ci étant parfois effectuées dans des circonstances difficiles.

En justice, la preuve est souvent fournie par la voie du serment (article 2275, Code civil).

Certains membres se rallient à ce point de vue.

Un membre demande si le problème est bien réel, étant donné que les factures d'hôpital sont d'abord acquittées par le tiers payant.

Votre rapporteur répond que certains hôpitaux ont apparemment une administration qui fonctionne mal. Si le délai de prescription est expiré pour la mutualité, ces hôpitaux présentent leur facture directement au patient. Au ministre, le rapporteur répond que son amendement n'est plus basé sur la présomption de paiement. L'article proposé est inséré à un autre endroit du Code civil, après les délais de prescription de cinq ans. Il ne verrait toutefois aucune objection au maintien du court délai de prescription pour l'action des médecins et chirurgiens (art. 2272, premier alinéa, du Code civil).

Dans ce cas, deux délais de prescription s'appliqueraient pour les honoraires médicaux, selon que ceux-ci sont ou non repris dans une facture d'hôpital.

Votre rapporteur souligne que son amendement vise uniquement à harmoniser les délais de prescription en vigueur.

Afin de greffer autant que faire se peut la relation prestataire de soins-patient sur la relation prestataire de soins-organisme assureur-patient, il est proposé de généraliser le délai de prescription de deux ans en vigueur dans le cadre de l'AMI.

Le rapporteur fait observer qu'il a consulté le secteur concerné avant de rédiger cet amendement. Il lui paraît dès lors inutile de le consulter à nouveau.

*
* *

Votes

Les articles 48 à 59 sont adoptés par 10 voix contre une et une abstention.

De amendementen n^{rs} 7, 11 en 12 van de heer Landuyt c.s. tot invoeging van de artikelen 59*bis* tot 59*quater* worden aangenomen met 7 tegen 5 stemmen.

Het geheel van de aan de Commissie voorgelegde bepalingen, die voorkomen in Stuk ..., wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 onthoudingen.

De Rapporteur,

R. LANDUYT

De Voorzitter,

Y. YLIEFF

Les amendements n°s 7, 11 et 12 de M. Landuyt et consorts visant à insérer les articles 59*bis* à 59*quater* sont adoptés par 7 voix contre 5.

L'ensemble des dispositions soumises à la Commission et figurant au Doc. ... est adopté par 10 voix et 2 abstentions.

Le Rapporteur,

R. LANDUYT

Le Président,

Y. YLIEFF